

परिचय - २

सामान्य अध्यापन गुरुपाक श्रेणी व तिथे  
स्पष्टीकरण.

तामान्त अध्यापन धमता गुणांक श्रेणी

अ. नं.	घटक	१	२	३	४	५
०१]	पाठ टाचण लेखान					
०२]	संघटन					
०३]	प्रारंभाची कार्यवाही					
०४]	हेतु कथन					
०५]	स्पष्टीकरण, उदाहरणे दाखाले					
०६]	प्रश्न पद्धती					
०७]	प्रबलन					
०८]	फळक लेखान					
०९]	घेतक बदल					
१०]	वर्ग व्यवस्थापन					
११]	वैदिक्यपूर्ण अध्ययन अनुभवांचा वापर					
१२]	समारोप कार्यवाही व स्वाध्याय					
१३]	मूल्यमापन साधनांचा उपयोग					
१४]	मूल्यमापनातील विद्यार्थी प्रतिताद					
१५]	शिक्षक व्यक्तिमत्त्व					
१६]	विषय ज्ञान प्रभृत्य					
१७]	नियोजनबद्द कार्यवाही					
१८]	वर्ग वातावरण					

नीरीक्षकाची सही -	५ x -----
अध्यापन पद्धती प्रमुखा -	४ x -----
दिनांक -	३ x -----
	२ x -----
	१ x -----

तर्वरीमाध्य अभियाय [१०] पैकी

पाठ निरीक्षण निकष  
=====

[१] पाठ टाचणा लेखन :-

[१] सर्व प्राथमिक माहिती :- ही माहिती म्हणे प्रशिक्षणार्थ्यनि स्वतःचे नांव, हजेरी क्रमांक शावेचे नांव, इयत्ता व तुळडी, किंवय, घटक, उपघटक अध्यापन पद्धती, पाठ क्रमांक, स्कूणा पाठ क्रमांक, दिनांक, तातिकेची केळ, अध्यापन पद्धती, मार्गदर्शकाचे नांव व त्वारी इत्यादी बाबी पाठ टाचणात व्यवस्थित लिहिलेल्या आहेत.

अपेक्षित, पूर्वज्ञान, प्रारंभ हे तुकधन व्यवस्थित लिहिले आहे. दुस-या पानावर त्वारी उमे स्तंभ आहेत.

[१] शैक्षणिक अनुभूती - शिक्षक कूती, किंवार्थी कूती, समारोप.

[२] पाठ वस्तू, उद्दिष्टे व स्पष्टीकरणे, आधार प्रणाली.

[३] मूल्यमापने ताथ्ये - संकलन, उपयोजन.

[४] फलक लेखन - जाटोपञ्चीर प्रमुख मुद्दे, प्राथमिक माहिती, हे पाठ टाचण स्वयंमूल्यमापने श्रेणी वापरन त्यानुसार तर्वताधारण ८० %. मार्कस पडले तर योग्य आहे असे समजावेद.

[२] संघटन इः:

सर्व मुद्दातील सामान्य बोधाची योग्य गुंफण व तुलना करणा-या मनोव्यापारात तार्किक मानसिक संघटन म्हणतात. हे कितपत योग्य जमले ते पहावे.

[३] प्रारंभाची कार्यवाही :-

प्रारंभात पूर्वज्ञानाशी संबंध प्रस्थापित केलेला असावा, प्रस्तावना घटकाला अनुस्पृश शिकवण्याताठी मानसिक भावनिक तयारी करणारी असावी. तसेच त्यातून प्रेरणा किंवा जिज्ञासा जागृत झालेली असावी. सौम्य चिंता प्रवर्तन हे सुधदा शिकण्याताठी भावनिक तयारी कड शकते.

यापुमाणे प्रारंभाचा अपेक्षित परीपाम कितपत साध्य झाला ते पहावे.

[४] हेतुकथन :-

हेतुकथनाची प्रत्तावनेशी संगड घातलेली असावी. पाठात नेमके काय व का शिकाक्याचे याची सुस्पष्ट कल्पना देणारे विधान असावे. त्यात हेतुची मांडणी सुस्पष्ट व निश्चित केली का नाही ते पहावे.

[५] उदाहरणे दाखले, स्पष्टीकरण :-

उदाहरणे, दाखले, अर्थार्थ, सोये अनुसरण, मनोवेद्धक होते का ते पहावे. यावर्णन स्पष्टीकरण कितपत प्रभावी होते ते पहावे.

[६] प्रश्न पद्धती :-

प्रश्न, संमिश्र, सूचक, अंदाजाला वाव मिळेल असे असून नयेत. निरर्थक प्रश्न, नंदी बैली प्रश्न नसावेत. प्रश्न सहजतेने विचारलेले असावेत. व्योगट विचारात घेऊन प्रश्न विचारलेले असावेत. एकाकेळी एकाच कल्पनेवर आधारीत प्रश्न असावा. त्यात अनावश्यक शब्द असू नयेत. प्रश्नामध्ये विचार स्पष्ट, रचना मौजक्या शब्दात व र्भाषा निसंदिग्द होती का ते पहावे. विविध प्रश्नांच्या रचनेत वैविध्य कितपत होते ते पहावे.

[७] प्रबलन :-

विद्यार्थ्यांनी उत्तरे दिल्यानंतर त्याना प्रेरणा मिळावी यासाठी योग्य प्रमाणात प्रबलन वापरलेले असावे. छान, बरोबर, ठीक, उत्तम, घंगला, शाब्दास, असा शब्दांच्या योग्य वापर करून प्रबलन दिलेले असावे. प्रबलनाचा अतिरेक मात्र नसावा.

[८] फलक लेखन :-

फलक लेखनातील योग्य प्राथमिक माहिती लिहिलेली असावी. प्रमुख मुद्दे, योग्य आकृती, व्याख्या आवश्यक बाबर्चीची माहिती फलक लेखनात यावी. फलक लेखन आटोपशीर व अधर सुवाच्य, स्पष्ट व चांगले असावे.

[९] घेतक बदल :-

शिक्किमाना, योग्य हातभाव, विविध व योग्य शैक्षणिक वस्तुंचा वापर, केलेला असावा. आकृती चित्रे, नकाशा, दृकश्राव्य साधने या घ्दारे मुलांच्या समोर विविध घेतके ठेवून त्यांचे लक्ष पाठाकडे खिळवून ठेवण्यात कितपत यशा आले ते पहावे. घेतक बदलात विद्यार्थ्यांचा योग्य सहभागही असतो. तो कितपत साध्य झाला. तसेच बोलण्यातील बदल, संवेदन लक्ष्यातील बदल, मुलांचा शाब्दिक व शारीरीक सहभाग या बाबर्चीचाही समावेश महत्वाचा आहे.

[१०] कर्ग व्यवस्थापन :-

कातील मुलांची योग्य बैठक व्यवस्था केलेली असावी. खिडक्या उघडलेल्या असाव्यात, शिक्क्यास योग्य वातावरण निर्माण केलेले असावे. पुरेता उजेड असून मुलांच्यावर योग्य नियंत्रण ठेवलेले असावे.

[११] वैविध्यपूर्व अध्ययन अनुभवाचा वापर :-

घटकांशी संबंधित दिलेजे विविध अनुभव देत असताना जास्ती-जास्त विविधता आणलेली असावी.

[१२] समारोप कार्यवाही व स्वाध्याय :-

समारोप आकर्षक व पुढील अध्ययनात प्रेरणा निर्माण करणारा असावा. प्रमुख मुद्दांची उजळणी, प्राप्तज्ञान पूर्वज्ञान यांचा संबंध जोडून,

उद्दिष्ट प्रारंभाशी संगड घालून, प्राप्त ज्ञानाचा नवीन,  
परिस्थितीत उपयोग करून, मुढील अध्ययनाशी संबंध जोडून समारोप  
करता येतो. यातून विषय ज्ञानात आत्मविश्वास आवृत्ति निर्माण  
जाली. विषयातील शिकलेल्या ज्ञानाची स्मृती किंवा धारणा  
कितपत टिकली. हे पहाणे शौकटी योग्य स्वाध्याय दिला किंवा  
नाही ते पहावे.

#### [१३] मूल्यमापन साधनांचा उपयोग :-

मूल्यमापन साधने कर्ता व घटकानुसार योग्य होती. विद्यार्थ्याची  
शारीरीक व बौद्धिक क्षमतांचा विचार करून घटकात उपयुक्त अध्ययन  
परीणाम घडवून आणणारी होती. या साधनाव्दारे अध्ययन निष्पत्ती  
कितो ज्ञाली ती घटकात अध्ययन अनुभवास उद्दिष्टाशी निगडविट्रु  
कितपत होती हे पहावे.

#### [१४] मूल्यमापनातील विद्यार्थी प्रतिसाद :-

सर्व विद्यार्थी सर्व कारणे, सर्व घटना सर्व परिणाम संगतील  
तेव्हां पूर्ण यशस्वीता दाखवितात. कोणतेच कारण कोणतीच  
घटना, परीणाम संगता आली नाही तर पूर्ण अयशस्वीता दाखवितात.  
मात्र यादोन्ही बिंदू मधील सखादी अवस्था काति निर्माण होते. त्या  
अवस्थेची कितपत अचूक माहिती मूल्यमापन साधने देऊ शकतात, तेव्हांची  
विद्यार्थी प्रतिसाद मिळाला असे म्हणता येते.

#### [१५] शिक्षक व्यक्तिमत्त्व :-

शिक्षकांचा योग्य पोषाक, भरपूर आत्मविश्वास, योग्य  
हातभाव व कृतो, विद्यार्थ्याची अवधान खेळून घेण्याची पात्रता किती  
प्रमाणात होती त्याचे योग्य निरीक्षण व्हावे.

[ १६ ] किंवय ज्ञान प्रभुत्व :-

पूर्वज्ञान व नवीन पाठ्यांशा यात सलगता निर्माण करने  
विविध अनुभव घावे लागतात. मुद्यांची मंडणी क्रमबद्ध व  
निश्चित हवी. कोणात्याही मुद्याचे सखाधा शंकेचे योग्य व  
चांगले स्पष्टीकरण देता येण्यासाठी आत्मविश्वास पूर्ण शिकविता  
आले पाहिजे. यासाठी त्या किंवयाचे सखोल ज्ञान असेल तरच वे  
शाक्य होईल. ते कितपत शाक्य ज्ञाले यावर किंवयज्ञान प्रभुत्व  
अजमावता घेईल.

[ १७ ] नियोजनबद्ध कार्यवाही :-

पाठ टाचणा लेखानप्रमाणे शिक्षकाने प्रारंभ हेतुकथन व्यवस्थित  
करने शिक्षकबूती मधील सर्व मुद्ये उपमुद्ये स्पष्ट केले प्रश्न विचारात्रे. योग्य  
तेथे दिग्दर्शनी लक्षन करने साहित्याचा वापर केला. यासर्व कृती  
उटिक्टे व स्पष्टीकरणाशी क्रमाने निगडीत असाव्यात. तसेच पाठ  
टाचणात दर्शविल्याप्रमाणे योग्य क्रमाने फलक लेखन ज्ञाले असावे. हा  
सर्व भाग नियोजना प्रमाणे पूर्ण करता आला तर नियोजन बद्ध  
कार्यवाही म्हणाता घेईल.

[ १८ ] कर्ता वातावरण :-

कर्तील मुलांची बैठक व्यवस्था नीट करने मुळे शिकण्यास  
उत्तुक होतील असे वातावरण निर्माण केलेले असावे. भरपूर प्रकाश,  
सर्व सुविधा उपलब्ध शिक्षक व किंवार्दी उत्साही असतील तर योग्य  
कर्तवातावरण आहे असे म्हणाता घेईल.